

brændevin, eller man bruger den til at lave Cognac af eller til at forskære Vine med, men det er klart, at det Produkt, som fremstilles af den tillægsafgiftspligtige Spiritus, har en betydelig højere Salgs-værdi end den almindelige Brændevin, og idet man belægger den Spiritus, som faar denne Anvendelse, med en Tillægsafgift, rammer man en værdifuldere Vare noget højere end den mindre værdifulde. Det er det beklagelige, at man i øvrigt i saa ringe Grad er i Stand dertil. Det ærede Medlem fra Kalundborg beklagede sig over, at de værdifuldere Drikkevarer vilde faa en i Forhold til Værdien lavere Told end Brændevin. Jeg beklager ogsaa, at man ikke har kunnet tilvejebringe en større Overensstemmelse i Værdibeskatningen af alkoholholdige Drikkevarer, men det ærede Medlem ved akkurat lige saa godt som jeg, hvorfor det ikke er muligt. Imidlertid er her ogsaa et andet Moment end netop Værdiforholdet. I alle Lande, baade i de mere konservativt styrede og i de radikalt styrede, er man enig om at belægge den egentlige Brændevin og Produkter, der svare hertil, med en i Forhold til Værdien meget høj Told. Hvorfor gør man det? Jo, det gør man, fordi man overalt er enig om at betragte denne Konsum som i særlig Grad sundhedsskadelig og i social Henseende uheldig. Man har derfor ikke noget Sted, heller ikke i de mest demokratiske styrede Stater, næret Betænkelighed ved at paalægge dette Produkt en i Forhold til dets Værdi meget høj Skat.

Det ærede Medlem fra Kalundborg har nu ikke været ganske heldig med sine Værdiangivelser i Betænkningen, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa i Dag. Jeg forstaar kun ikke rigtig, hvilke Principper det ærede Medlem har fulgt der, om han har taget Detailprisen, eller om han for de Varer, der ere belagte med indenlandsk Afgift, har taget Fabrikationsprisen, og for de Varer, der ere belagte med Told, Varens Pris, frit leveret uden Told. Hvis dette er Tilfældet, baade hvis han har lagt Detailprisen til Grund, og hvis han har lagt — hvad jeg anser for korrekte — Fabrikationsprisen og for udenlandske Varers Vedkommende Varens Pris frit leveret uden Told til Grund for sin Beregning, forstaar jeg ikke rigtig hans Procentsatser, men det kunne vi tale nærmere om ved tredje Behandling. Men tage vi f. Eks. de billigste Sorter af en almindelig billig Rødvín, som mange Folk drikke til daglig, komme vi op til betydeligt højere Pro-

centsatser, end det ærede Medlem har angivet, hvis man, som det er rigtigt, og som man bør gøre, tager den i Forhold til Værdien af den udenlandske Vare, frit leveret uden Told. Vi komme op til Procentsatser, som svinge om 50 pCt. af Værdien, Procentsatser, som endog ere højere end den foreslaaede Afgiftsprocent af det bayerske Øls Værdi.

Hvad Tillægsafgiften angaar, er der endnu en Ting at bemærke, hvorfor det kan have nogen Betænkelighed at ophæve den. Det er det, at vistnok ingen nærer Tilbøjelighed til at ophæve det Toldtillæg, som ifølge Toldloven af 1908 efter 4 Aars Forløb skal ramme indført Cognac, Whisky og lignende Produkter. Disse ere allerede efter mit Skøn, og vistnok efter Flertallets Skøn i dette Ting, for lavt beskattede i Forhold til deres Værdi, og ikke at tage det Tillæg til Tolden, vi kunne tage efter Loven af 1908, vilde i alt Fald forekomme mig uheldigt, og jeg antager, at denne Mening vil deles af de fleste Medlemmer af dette Ting. Men hvis vi lade Toldforhøjelsen bestaa og derimod afskaffe den indenlandske Tillægsafgift, komme vi aabenbart til en endnu højere Beskyttelse for den indenlandske Cognacsproduktion, Punchfabrikation etc. end den, vi have nu. Denne Beskyttelse er i Sandhed høj nok, og det kan neppe være heldigt at forøge den yderligere. Det er altsaa en Grund, hvorfor det vil være hensigtsmæssigt at beholde Tillægsafgiften, omend den selvfølgelig har tabt meget af sin Betydning efter den Forandring, som foreslaas med Hovedafgiften.

Hertil skal jeg indskrænke mig.

Ordføreren (Johannes Jensen): Overfor det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), der anførte, at Venstre handlede i Strid med sin politiske Fortid, naar det gik til en Forhøjelse af Spiritusafgiften, vil jeg gøre gældende, at Venstre aldrig som Parti har taget det principielle Standpunkt ikke at ville gaa med til en Forhøjelse af Spiritusafgiften. Enkelte Mænd af Venstre kunne til en given Tid have udtalt sig som Modstandere deraf under de da foreliggende Forhold. Men eet er, hvad man ikke vilde gøre i en Tid, hvor der ikke var finansiel Nødvendighed derfor, i en Tid, hvor der var Mindretalsstyre, og hvor den sociale Lovgivning langtfra var saa fremskreden som nu, og noget andet er, hvad man gør nu, da de finansielle Forhold gøre det nødvendigt for os at tilføre Staten nye Indtægter. Naar jeg siger, at Venstre